

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Sobotę dnia 15 Listopada v. s. 1819 roku

Observacje meteorologiczne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmia. w powie
	dnia 14 godz. 5 z połu.	27 cal. 5, 3, lin.	— 2 stopn.	Północny	Snieg
	— 14 godz. 9 wiecz.	27 — 3, 5, —	— 1 5 —	Półn. Zachodni	Snieg
	— 15 godz. 7 z rana	27 — 6, 0,	— 2 —	Połud. Zachodni	Pochmurze

WIADOMOŚCI KRAJOWE

W I L N O.

Po tylu w krótkim czasie stratach obywateli, wyższością cnoty, zasług, przymiotow, w gubernii naszej znakomitszych, przychodzi domieść o nowej, którą niedawno gubernija dotkniętą została. W spółośnym i przyjacielu *Wawrzeckiego*, *Białopiotrowicza*, a w różnych zdarzeniach ich towarzysza i wyręczyciela, każdy wyobraża wielkość tej nowej straty.

Mówimy o *Antonim Lachnickim*, Rady Stannu, Kawalerze orderu ś. Anny 2giey klasy, zmarłym na dniu 24 miesiąca października roku bieżącego, o godzinie 5ciey z południa.

Dnia 29 p. m., o godzinie 5tey wieczorem, JW. JX. *Kossakowski*. Biskup Sufragan inflancki, otoczony licznem gronem duchowieństwa świeckiego, a poprzedzany od zakonnego, w przytomności JW. Wojennego Gubernatora Jenerała *Rzyskiego-Korsakowa*, prowadził zwłoki ś. p. *Lachnickiego*, z kościoła XX. Franciszkanów, w którym czasowie postawione były, do kościoła XX. Dominikanów. Następnego dnia od rana samego, odprawiały się wigilije i msze żałobne zakonne; o godzinie 10 wyszła msza wielka, celebrowana przez tegoż JW. Biskupa, w assistencyi kleru. Znajomy z piękney wymowy. JX. *Nosewicz*, w obrazie życia ś. p. *Lachnickiego*, wystawił wzór dobrego chrześcijanina i obywatela. Liczne zgromadzenie pierwszych urzędników gubernii i obywateli stanu ślacheckiego, tudzież urzędników i obywateli miasta, cechów, równie na przeniesieniu ciała, jak i na obchodzie pogrzebu obecnych, dopełniło ostatniey posługi chrześcijańskiej, i razem tego uszanowania, jakie się od żyjących należy prawdziwym w obywatelstwie zasługom.

Urodził się z *Józefa i Róży z Bohuszów Lachnickich*, Stolników powiatu wilkomierskiego w roku 1756, w powiecie wilkomierskim. Po skończonych naukach, zaraz siebie poświęcił krajowi, zaciągając się pod chorągwie narodowe w brygadzie petyhorskiej. Z tego pierwszego pola, dla gorejącey duchem publicznego użytku młodości, przeniósł się do czynniejszego w ówczas zawodu posług cywilnych, ozdobiony rangą chorążego, roku 1774. W roku 1778 młym od Stanów Seymujących naznaczony lustratorem dla zniesienia mieyskiej ma-

gdeburyi w powiatach: trockim, kowieńskim i grodzieńskim, spisania i przyjęcia ich archiwow; roku 1784, obrany deputatem na Trybunał Litewski kadencyi grodzieńskiej, z powiatu wilkomierskiego; tegoż roku na drugiey kadencyi wileńskiej, w Trybunale koła duchownego, deputata i pisarza urząd sprawował, 1786, mianowany szambelanem królewskim; 1788, przez Króla mianowany obożnym powiatu wilkomierskiego; 1789, przez Seym mianowany kommissarzem kommissyi cywilno-woyskowej, powiatu wilkomierskiego; 1790, z wyboru obywateli, na tenże wyniesiony urząd; 1791, wybrany pisarzem grodzkim powiatu wileńskiego; 1793, przez Seym grodzieński, naznaczony kommissarzem kommissyi Skarbowey Litewskiej; 1794, z powiatu wileńskiego, obrany deputatem na Trybunał Litewski; 1796, obrany chorążym tegoż powiatu; 1802, z wyboru gubernii prezydentem Sądu Głównego 1go Departamentu; 1805, obrany marszałkiem powiatu wileńskiego; 1808, Naywyższym Ukazem Jego Cesarskiej Mości, naznaczony kommissarzem kommissyi Edukacyney sądowej w Wilnie; 1810. ozdobiony orderem ś. Anny 2giey klasy; tegoż roku, wyniesiony na Radcę Stannu; 1811, obrany Sędzią Sądu appellacyjnego granicznego powiatu wileńskiego; 1815, Ukazem Naywyższym Jego Cesarskiej Mości, mianowany członkiem kommissyi do urządzenia interesow Radziwiłłowskich.

Lecz, jeżeli ten, półwieczny ciąg, nieprzerwanych prac i posług publicznych, wystawia w *Lachnickim* pożytecznego obywatela, i odnawia w pamięci żyjących mnogie jego usiłowania w tém wszystkiem, co rzetelne dobro prowincyi i szczególnych obywateli stanowi; tedy jego posługi w domowych i familiynych sprawach obywatelskich; jego niezliczone pośrednictwa w pogodzeniu lub sprawiedliwym rozstrzygnienu sporów prawnych; miłość sprawiedliwości tam nawet, gdzie sam był stroną, aż do wyzucia się dobrowolnego z fortuny, ani chciwie zgromadzoney, ani rozrzutnie używaney; jego uprzeczna gotowość do usłużenia na każde wezwanie; jego szczere aż do poświęcenia się pracowanie, dla pomyślnego skutku w tém, czego się podjął; stateczna przyjaźń, która w nim przypominała piękną cechę, odznaczającą przodków naszych, w rzędze innych narodów; delikatność,

wesołość i słodycz mowy, miłą przyjemnością obcowanie z nim zaprawujące i zmiękczające do Kochania osoby; są zaiste niemniej piękne pamiętkami jego życia, jak hołesnym wyobrazeniem straty prawie ostatniego; z niewielkiej liczby obywateli, rzadko się tylko odradzających jakby dla odnowienia w społeczności wzoru istotnych obowiązków człowieka i obywatela; są nowem z jego życia potwierdzeniem nigdy niezmienney prawdy, że gruntowność charakteru bierzemy tylko ze ścisłego pełnienia prawideł moralności i religii, która przedniejszém była znamięm wszystkich przedsięwzięć, czynów i zdań zmarłego. Dóm jego, ten podobany przybytek złączony przyjaźni i chwil przyjemnych, był nieskąpem i niejednokrotnem źródłem skutecznego wsparcia, gotowego ratunku dla nieszczęścia i cierpienia: zakłady miłosierne i osoby szczególne, ileż ze starania tej rodziny, której ś. p. był głową, otrzymały pomocy, zasiłku lub pocieszenia. Zastąpił powagą zasłużonego znaczenia: wspierał połączeniem radzący i starannej czułości całego domu. Obdarzony zdolnością umysłu wyższą nad nauki, jakie w młodości mógł nabyć; ciąglemu oddany ewieczni umysłu przez czytanie dzieł uczonej, niekiedy sam pisywał. Trochę i gruntownie myślący oyciec, rzetelney pociechy miłości szukał w zostawieniu dobrego wychowania synom, którymi Opatrzność pobłogosławiła przykładny związek jego z Weroniką z *Kiełpszów Lachnicką*; doczekał się pięknych nadziei owoców które w ostatnich miesiącach jego życia, stały się najsłodsza zaprawą chwil osobnych, kiedy w obcowaniu i rozmowach z dziećmi swymi, znajdował odtchnienie po pracach, a rozkosz ze szczęśliwego skutku troskliwych starań. Często i ciężkimi ściskany boleściami, znosił je z przykładnym poddaniem się woli rozrządzającej przeznaczeniem ludzi. Rządny i w doświadczenie zamożny, a stąd względny i rozważny, łagodnym i dobroczynnym dla sług i domowników był panem. Tak żyjąc *Lachnicki*, żył pożytecznie dla wszystkich, chwalebnie dla siebie.

Ostatnia data gazet jest dnia 8 listopada.

Na skutek miennego Najwyższego Jego Cesarskiej Mości Ukazu do Rządzącego Senatu w dniu 4tym listopada danego, ministerium policji przyłączone zostało do ministerium spraw wewnętrznych, którego wydział rękodziel i handlu wewnętrzznego przyłączony do ministerium skarbu; wydział zaś pocztowy został do późniejszego rozkazu pod terazniejszym swym naczelnikiem, w zawiadywaniu ministra spraw duchownych i krajowego oświecena, Rady Tajnego Xiążęcia *Galiczyna*.

Rzeczywiście rady tajnemu, Hrabi *Kocubejowi*, najmiłościwiej powierzone zostało sprawowanie ministerium spraw wewnętrznych.

Jenerał adjutantowi *J. C. M., Balaszowu*, najmiłościwiej rozkazano być Jenerał Gubernatorem rizańskim, talskim, orłowskim, wroneskim i tambowskim.

FRANCYA.

(z gaz. berl i korr. hamb.) Paryż, dnia 1

listopada. Lekka słabość zdrowia królewskiego, nie pociągnęła za sobą żadnych skutków.

Zapewniają, że *Monseigneur* i obadway Xiążęta *Angouleme* i *Berry* prosili Króla o pozwolenie ukazania się w izbie Parów.

Dnia 29 października minister spraw wewnętrznych w towarzystwie prefekta policji i wielu członków głównej rady więzień, odwiedził więzienie *Bicêtre*; zastanawiali się ściśle nad wszystkim i zabawili w więzieniu tym przez 4 godziny.

Xiążę *Talleyrand* jest tu jutro spodziewany.

W dzisiejszej uroczystości Wszystkich Świętych nie ma żadnego widowiska. Jutro nie wyjdzie żadna gazeta.

Wieczory syrcylijskie są dotąd ulubionem widowiskiem na teatrze Paryżkim.

Partya konstytucyjna życzy utrzymania terazniejszych ministrów. Doktryniści łączą się z konstytucjonistami.

Kordon, który ze strony francuzkiej miał być wyprowadzony wzdłuż Pirenejów, dla bezpieczeństwa od zarazy grassującej w Hiszpanii; uznany został za nastąpieniem zimna za niepotrzebny. Pireneje okryte są śniegiem.

Lekarz *Pariset* ma być wysłany do Hiszpanii, dla dokładnego poznania tajemcznej zarazy, i wybadania istotnego jej składu.

Młody Baron *Stael* w przyjacielskim liście swoim do Xiędza *Gregoire* prosił go, żeby się zrzekł miejsca swego w izbie deputowanych. Pan *Argenson* przeciwnie zaklina go na sumienie, aby miejsce to przyjął i w izbie zasiadał.

Plodny i zasługujący na poważenie pisarz romansowy *Ducray Duménil* zszedł z tego świata w 58 roku życia. Napisał on 76 tomów.

Dnia 28 przeszłego miesiąca Panowie *Derinng* i *Ichtely*, mieli zaszczyt złożyć Królowi na prywatnej audyencji model swego "wozu z żaglami, w którym na godzinę można odprawić 30 mil drogi bez koni."

Paryż, dnia 3 listopada. Król nie wychodził dotąd z pokojów swoich.

Gazeta *Constitutionel* opowiada, że gdy w swoim czasie doradano Królowi, żeby ode dworu, w którego kraju schronił się był *Lavalette*, żądał wydania jego osoby, Król odpowiedział na to: *Ei done!*

Xiążę *Talleyrand* ma tu przybyć nieprędzej, jak za dwa tygodnie. Przybył tu Hrabia *Dillon*, poseł nasz przy wielkim Xięciu Toskańskim.

Marszałek *Oudinot* bawi od 21 października, w wiejskiej majątności swojej blisko *Metz*; a Xiążę *Richelieu* znajdował się d. 27 października w *Amszterdamie*.

Jenerał *Cambrone*, który w roku 1815 przybył z *Bonapartym* z wyspy *Elby*, bawi teraz w *Bordeaux*.

Przed niejakim czasem przybyło kilku jezuitów na missyą do *Brest*. Biskup upoważnił ich był do publicznego kazania. Chcieli zacząć od *Brest*. Ale dnia 24 października zgromadziło się mnóstwo mieszkańców przed ich mieszkaniem, i wzywali ich do opuszczenia miasta. Gdy na to odpowiedzieli: że postanowili

wili zostać chociażby mieli ponieść śmierć męczeńską, wzmogła się wrzawa; dnia 25 bardziej się jeszcze powiększyła, jednakże ograniczała się tylko na krzyku: Precz jezuiti, precz misyonarstwo, precz i z tymi, co ich tu przysłali! Nie przyszło do żadnego uczynku; o godzinie 10tej wszystko się uspokoiło. Ale nazajutrz zrana udali się wszyscy mieszkańcy do tej dzielnicy miasta, w której Biskup z jezuitami mieszkał, i domagali się ich oddalenia. Rada miejska zgromadziła się, i wysłała poselstwo z 8 członków do Biskupa, z nalegającą prośbą, ażeby oddalił owych oyców wiary, którzy tak powszechną wzbudzili niechęć i mogliby stać się przyczyną licznych bezprawioy. Przyrzekł to uczynić Biskup, nie z bojaźni, jak oświadczył, ale w przekonaniu, że oycowie sami zamiaru swego odstąpią. I w rzeczy samey, opuścili miasto dnia 28.

W *Lionie* znajduje się znowu 15,000 warsztatów do tkania materyy jedwabnych.

W Z O C H Y.

Gazeta wiedeńska, *Oesterreichischer Beobachter*.

bachter, donosi z Wielkiego Księstwa Toskańskiego, co następuje: "Podług wiadomości z *Floreny*, pod dniem 29 października, przybył do tego miasta z rodziną swoją dawniejszy *Hospodar Wołoski*, Xiążę *Janko Karadża*, który bawił przez lato w *Pizie*. W mieście tém znajduje się w tej chwili wielu panów zagranicznych, między którymi wymienia gazeta florencka Xiącia, *Adama Czartoryskiego*, angielskiego admirała *Digby*, rossyjskiego generała *Benkendorff*, etc.

AMERYKA POŁUDNIOWA.

Listy samego nawet *Vice-Króla* prowincyi *Nowey-Grenady*, potwierdzają wiadomość o odniesionych zwycięstwach przez generała *Bolivar*a. Donosząc o tém *Bolivar* namienia o trudności utrzymania się w zdobytym kraju: bo ma tylko 2,000 wojska bez artyleryi, którą w górach *Kordylierskich* zostawić musiał.

Gazety angielskie donoszą, iż wartość zdobytych dotąd okrętów przez eskadrę *Lorda Cochran*a, wynosi przeszło 600,000 funtów szterlingów (24 miliony złot. pol.)

Wolno Drukować. Iznowy Roszka Kom. Cenz. Czl. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi pism politycznych

O g ł o s z e n i a.

1. W sklepie ubogich tutejszego *Domu Dobroczynności*, z powodu otrzymanego tańszego transportu bawełny, można dostać czystey, jak i dawniey, waty funt po kopiejek 50.

Doniesienie Teatralne.

W następującą *Niedzielę*, to jest dnia 16 bieżącego miesiąca i roku, dana będzie wielka *Opera* z francuzkiego *P. Etienne*, przetłómaczona, z muzyką *P. Nicolo Iouard*, jednego z nayspierwszych w tym wieku kompozytorow, w trzech aktach pod tytułem: *HILARY*.

1. *JPan Józef Walistene*, mechanik wiedeński, który ma tu zabawić jeszcze dni kilka, uwiadania *Prześwietną Publicność*, iż ma bióro grające do zbycia, w którym zbiór sztuk w nim grających się, są dziełami naysławniejszych autorow muzyki. Mieszka na ulicy *ostrobramskiej*, w domie *Andrzejowa*.

1. *Sąd Ziemski Ptu Wileńskiego* dekretem *Remissyynym Sądu Głównego* 2go *Departamentu Gubernii Wileńskiej*, 1817 roku *augusta* 31 dnia *zanadłym*, mając *rozbirowi* swojemu *oddaną sprawę* *rodzeństwa* *Franciszka*, *Stanisława* i *Jakuba* *braci Boufałow*, oraz *ich siostr* *Jozefy Granickiey*, *Teresy Czerniewskiey*, *Ewoy*, *Roży*, *Justyny* i *Ełtbiety* w *panieńskim*, *stanie* *zostających*, *Boufałowień*, tak między *niemi*, jako też *rozmaite* do *majątku* *Ligun*, w *Pcie* *Upickim* *położonych* i *dalszych* *funduszow* *pretensy* *stosującemi* *kredytorami* i *pretensorami*, *mianowicie*: *Leona* *oyca* i *Frauciszka* *syna* *Boufałow*, w *zamiarze* *dokładnego* *wypełnienia* *Remissy*, *wszystkie* *do* *teyże* *sprawy* *wplywające* i *z* *jakiegokolwiek* *badż* *względu* *należec* *mogące* *osoby* *obwieszcza*, że *po* *zadecydowaniu* *na* *dnium* *14* *marca* *teraż.* *roku*, *kypii* *z* *spraw* i *komportacyi*, oraz *po* *spełnieniu* *tego* *Dekretu*; *z* *kolei*

dopiero przystąpi do *ostatecznego* i *oczewiste*go *teyże* *sprawy* *rozpoznania*. Że *przeto* *niestawający* *zwyczajnym* *z* *przepisu* *praw*, *wynikającym* *skutkow*, *podpadną*, a *ewokujący* *mimo* *ten* *sąd* *do* *innych* *subseliow* *zadeklarowanym* *przez* *dekret* *Remissyyny* *karom* *podlegac* *będą*.

Z *polecenia* *Sądu* *podpisują* *Regent* *Antoni* *Malewski*.

Drukarnia *zechce* *to* *w* *awizacyach* *umiescić*, a *że* *może* *bydź* *po* *poswiadczam*, *Prezydent* *Ziem* *Wileń*. *Urban* *Jazdowski*.

1 *Roku* *tysiąc* *ośmset* *dziewiętnastego* *miesiąca* *novembra* *szóstego* *dnia*.

Na *sądach* *Jego* *Imperatorskiey* *Mości* *Ziemskich* *powiatu* *Telszewskiego*. *Przed* *nami* *Józefem* *Swirtunem* *prezydentem*, *Janem* *Kobeckim* *Sędzią*, *Józefem* *Woyszwidą* *Sędzią*, i *ty* *czasowie* *Pisarzem*, *urzędnikami* *Ziemiemi* *Ptu* *Telsz.*, *stawając* *WJP.* *Stanisław* *Dowgiano*, *Adwokat*, *Regent* i *Komornik* *gran.* *Telszew.*, *pod* *obecność* *WJP.* *Józefa* *Jacewicza* *Łowczyca* *Ptu* *Stonim.*, *oświadczenie* *imieniem* *rzeczonego* *Józefa* *Jacewicza* *uczynione*, *poniżej* *wyrażające* *się* *do* *akt* *podat*, *temi* *słowami* *pisane*: *roku* *tysiąc* *ośmset* *dziewiętnastego* *miesiąca* *novembra* *czwartego* *dnia*, *oświadczenie* *współ* *z* *processem* *imieniem* *JP.* *Józefa* *Kasperowicza* *Jacewicza* *Łowczyca* *Ptu* *Stonim.* *na* *Imię* *Panią* *Annę* *z* *Leparskich* *Kasperową* *Jacewiczową*, *matkę* *żał.* *delat.*, *oraz* *WJP.* *Daniela* *Radynowa* *von* *Pereycyna* *por.* *woysk* *ros.*, *tudzież* *sukcesorow* *iego*, *niemniej* *tych* *wszystkich* *którzy* *fundusz* i *stopień* *WJP.* *porucz.* *Pereycynowa* *posiada* *i* *znaydują* *się* *w* *stosunkach*, a *mianowicie* *WJP.* *Tatyane* *Warszalomiejowę* *por.* i *syna* *jey*, *roszczących* *pretensyą* *ze* *stopnia* *por.* *von* *Pereycynowa* *do* *majątkow* *Szolpian*, *Woyniatyszek*, i *dalszemi* *nomenklaturami* *zwanymi*, *w* *ptcie* *Rosień*. *w* *Gubernii* *Litewsko-Wileńskiej* *leżących*, a *dopiero* *w* *dziedzictwie* i *posessyi* *WW.* *Imię* *Panow* *Jumaszewow*, *porucz.* *woysk* *ros.* *aktualnie* i *prawnie* *exystujących*, *za-*

noszące się o to: iż majątek Szolpiany, Woyniatyski, Borcykiany, i dalszemi nomenklaturami, wedle dystynkcyi praw wieczystych i intromissyow, od wieków niepamiętnych, w dziedzictwie i possessyi Jacewiczów były, a następnie drogą przyrodzoney sukcesyi, doszły w należney schedzie do władania, zeszłego z tego świata oycza żał. deltra Kaspera, syna Leona Jacewicza, a oyciec żał. deltra Kasper Jacewicz, zawierając śluby małżeńskie, z Anną z Leparskich, matką żał. deltra, Jacewiczową przyjąwszy szczytły wniosek, upewnił na tymże majątku, podług nauki praw krajowych, dożywotnie, co i dyspozycyą testamentową ponowił. Po zycieciu oycza żał. delatora Kaspera Jacewicza, w nieletności żał. deltra pozostała matka w wdowim stanie, Anna z Leparskich Kasperowa Jacewiczowa, zapuściwszy konwikcyami z poczynionych długów ręcznych i utraciwszy z przewyżką swój wniosek, znajdując się do restytucyi nieletniemu dziedzicowi w roku 1795 in martio, przez dokument w przytomności opiekunów, całkowitego wniosku i zapisów dożywotnich na rzecz syna nieletniego Józefa Kasperowicza Jacewicza, zrzekła się, niezachowując żadney pretensyi i stosunków: następnie żał. delator choć dziedzic i naturalny jedyny sukcesor całkowitego majątku po oycu swoim, po zrzeczeniu się przez matkę zapisów, ogołocony, przez zadłużenie niebył w stanie zaspakajać pierwszych potrzeb, a bardziey okupić z pod zastawnych possessyów, i konwikcyów tradycyjnych, za długi rodziców rozwiniętych: a tak nieznamydując w tych majątkach kawatka ziemi wolney. zagnalony był przez wybycie samego dziedzictwa szukać sposobu do życia i wzięcia edukacyi pierwiastkowej, i w tym celu żał. delator w roku 1797, mca februar. 23 d. pomienione Woyniatyski, Szolpiany ze wszystkimi attynencyami i nomenklaturami, WJP. Ignacemu Jacewiczowi Exaktorowi Ptu Telsz. prawem dziedzicznym wyprzedał, mocą którego prawa WJP. Ignacy Jacewicz Exaktor, okupiwszy zastawnych i tradycyjnych kredytorów, w dzierżenie przy intromissyi prawney, w tymże roku 1797 obiał, i spokojnie dziedzicząc w aktualney possessyi, następnie wybył, podpułkownikowi woysk ros. i kawalerowi JWJP. Tymofiejowi Aweczynikowowi, a ze stopnia jego w kolei dziedzicznej wyprzedają doszło do władarstwa WWJPP. Jumaszowów por. woysk ros. i do roku terażniejszego, przez lat dwadzieście kilka, przez pięciu dziedziców spokojnie władano i wyprzedawano: kolejno wedle nauki praw i Ukazów Monarszych zopłatą poszlin, prawami przyznanemi przy intromissyach, a tém samém dawnością, prawa statutu Litew. a mocą najwyższych manifestów i Ukazów Monarszych, roku 1775 mca czerwca 17 d. 1787 mca junii 28, 1799 stycznia 26 i pod tymże rokiem Senackiego Ukazu, a przez Rząd Guberski Lit. Wileński 1799 roku marca 24 ogłoszonych i publikowanych, będąc ubezpieczeni, niemogli prawni dziedzice spodziewać się nadwężenia spokojności. Dziś kiedy żał. deltor mając komunikowaną rezolucyą Sądu Niższego Ziemskiego Ptu Rosień. pod dniem 4 8bra 1819 roku w moc Ukazu Lit. Wileń. Guberskiego Rządu, w dacie 25 7bra

roku idącego za N. 21, 136 wydanego, zapisaną, z której informuje się, że porucznikowa Tatyana Warfolomejowa usiłująca wzruszać spokojność prawnych dziedziców dzisiejszych, dóbr Szolpian, Woyniatyszek, z dalszemi attynencyami, WW. por. Jumaszowów, objawia osiągnięcie sukcesyi i stopnia po WJP. Danielu von Pereycynowic, por., który to porucznik von Pereycynów, złudziwszy lekkość kobiecią, postanowieniem zawarcia ślubów małżeńskich, z Anną z Leparskich Gasperową Jacewiczową wdową matką żał. deltor, potrafił wszelki pozostały majątek ruchomy po zmarłym Kasperze Jacewiczu, żał. delatorowi przynależny, w różnych sprzętach, na talarów bitych 1,000 wynoszący, wspólnie z matką żał. dtra roztrwonić, o czém manifesta uprzednie poświadczają: po spustoszeniu ostatniego funduszu żał. delatora porucznik Pereycynów, matkę żał. delatora Annę z Leparskich b. Kasperową Jacewiczową, zabrawszy papiery Szolpian, Woyniatyszek prawem dziedzicom postługujące, nie zaś por. Pereycynowi, ani też matce żał. delat. uwioził niewiadomo w jakie strony, i czy zawarł z nią związki małżeńskie lub nie? żyje ona, i gdzie, lub nie? jakie dla niej upewnienie i sposob do życia nadał, milczeniem sukcesorowie por. Pereycynowa pokrywają: A zatem żał. delat. przedsięwzięc dochoźcie na funduszu WJP. Daniela von Pereycynowa por. o straconą ruchomość, fortelne oszukaństwo matki żał. delat., uwiezienie papierów na majątek Szolpiany, Woyniatyski, postługujących dzisiejszym dziedzicom WWJPP. Jumaszowóm por. i o dalsze krzywdy poczynione, niniejsze oświadczenie przy procesie zanosząc, przez gazette Kuryera Lit. dla wyszukania uwiezioney matki, ogłosić postanawia, i one własną ręką podpisuje. U tego oświadczenia podpis zanoszącego taki, Józef Jacewicz Łowczyca Ptu Slonimskiego, które to oświadczenie jest do xiąg Ziem. Ptu Telsz. zapisane, z których i ten wypis pod urzędową Sądu pieczęcią, stronie rekwirującej wydan.

Zgodność z xiegami poświadczam Józef Pluszkiewicz Ziem. Ptu Telsz. Regent.

Takowe oświadczenie WJPana Józefa Jacewicza podające się do gazety Kuryera Lit. że można drukować poświadczam Ludwik Wollowicz Sędzia Ziem. Wileń.

Do przedania

Nakładem Józefa Zawadzkiego, wyszły zpod prassy sztycharskiej znajomego artysty nowe polonezy pod tytułem:

Quatre Polonaises pour le Pianoforte composées et dediées aux Dames Polonaises, par Joseph Deszczyński, 1 Oe. 6 i przedają się w xiegarni Uniwersyteckiej po kop. 60 sr.

W teyże xiegarni dostać można wydane uprzednio przez tegoż autora: Deux Marches pour le Pianoforte, dediées à la Garde Royale Polonaise à pieds, 2de ed. revue et retouchée par l'auteur. kop. 30

Quatre Polonaises Nationales pour le Pianoforte dediées à Mr le Conte Rokicki, Cons. d'Etat kop. 50

2. Do Prus wileński Mieszczanin Szmuyło Chtodasew Rożensztups, na miesiący sześć.